

Publicerad 2007-10-10 11:55 av LillaL

Hon Vet Inte Vem Hon Är

Hon ser asklöven virvla i vinden.

När hösten tränger på.

Hon sitter ensam

vid fönstret.

Hon gömmer sig.

Att ni kan se henne

tror hon inte på

för hon är ensam.

Hon lämnar gatan

där hon växte upp.

Går ensam genom barrskog

täckt av dagg.

Molnen är vidunderligt vackra

men lömska.

Som om de bär en mörk hemlighet.

Kanske regnet snart faller igen?

Ute lättar dimman

när hennes fotspår suddas ur jorden.

Hon gick där osynlig en gång.

Hon går där igen.

Hon möter blickar

med försiktighet

rädslan för att de ska

borra sig genom henne tar över

Hon tittar ner mot marken

där fötterna knarrar mot nyfallen snö

Om ändå det vita täcket kunde begrava henne

likt grönskan som vilar därunder

Hennes klocka borde kastas bort.

Den får månader att gå

och årstider att skifta alldeles för snabbt

i sin väg mot framtiden.

Snön smälter bort och våren tar vid.
Den ersätts av en sommar så kort
och asklöven virvlar återigen
i höstens färgfyrverkeri

Hon vill ha en framtid
där hon tillåter ögon att se henne.
Där hon förenats med tanken
att visa; det här är jag.

Men nu,
när sommarens sand ligger kvar i sandalerna
och höstens friskhet kantar staden
vill hon bara leta.
Djupt inuti.
Försöka hitta något där,
innan fotsteg knarrar mot frostig snö.

Sen
när fågelkvittret ljuder vackert
och sommaren färgar världen gul
kan hon plocka fram
det hon hittade;

sig själv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LillaL med Poeter.se id #15389 innehar upphovsrätten